

Aah, een kakkerlak!

Na een aantal nachten in hetzelfde hotel in Pokhara te hebben overnacht gebeurt het onvermijdelijke. Twan ligt al op zijn eenpersoonsbed. Mijn bed ligt zo vol bezaaid dat ik eerst wat spullen bij elkaar moet rapen voordat ik ook kan gaan liggen.

Ik trek de oplader van de telefoon uit het stopcontact en wil deze in het ICT-tasje doen (een zwart tasje waar we alle stekkertjes, Raboreader, USB-kabels en dat soort dingen in bewaren), als er opeens een kakkerlak van zo'n vijf (vijf!) centimeter uit het zakje tevoorschijn komt, over mijn wijsvinger naar mijn pols rent en een poging doet om de oversteek naar mijn elleboog te maken. Als reflex maak ik al gillend een dusdanige schudbeweging met mijn hand dat het ICT-tasje en die griezels door de lucht vliegen en bij Twans backpack landen. Mijn hart zit in mijn keel. Word ik nou paranoïa of zie ik in mijn ooghoek nou nog iets bewegen? Shit, ja, in de toiletas.

“Daar, nog één!” gil ik in paniek. “En nog één!”